

УДК 636.932.4:591.4

Дубіцька І. М., учениця 9 класу,

Науковий керівник – Клочковська А. Д.

Консультант – Любінська Л. Г. доцент кафедри біології та методики її викладання, професор Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка Врублівецька ЗОШ I-III ст., с. Врублівці, Кам'янець-Подільський район, Хмельницька область, Україна

ОСОБЛИВОСТІ БУДОВИ ТА ПРОЦЕСІВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ВИДУ ШИНШИЛА ДОВГОХВОСТА (CHINCHILLA LANIGERA) У ДОМАШНІХ УМОВАХ

На території України помірно-континентальний клімат, тому не всі види тварин можуть вижити без людської допомоги. Для цього створюють зоопарки, а також є любителі тварин, які утримують екзотичні тварини у себе вдома і розводять деякі види. Одним із таких видів є шиншила довгохвоста (*Chinchilla lanigera*).

Мета дослідження: провести спостереження за видом шиншила довгохвоста і описати особливості її розведення та утримання в домашніх умовах.

Завдання:

- опрацювати інформацію про історію та походження родини Шиншили і виду шиншили довгохвостої (*Chinchilla lanigera*);
- ознайомитися з умовами утримання, годівлі та розмноження виду в неволі;
- провести спостереження за поведінкою тварин в умовах неволі при індивідуальному утриманні;
- розробити раціон харчування для шиншили;
- опрацювати інформацію про хвороби та лікування тварин і прослідкувати за станом здоров'я тварини при індивідуальному утриманні.

Об'єкт дослідження: вид фауни шиншила довгохвоста (*Chinchilla lanigera*).

Актуальність роботи: даний вид охороняється Конвенцією про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення. Тварини у домашніх умовах утримують не так давно. У Європі вони завезені у 1923 році. Лише у 90 роках ХХ ст. намітилася тенденція утримання шиншил як домашніх тварин, тому в індивідуальних умовах вони вивчені недостатньо. Ми вирішили більш ретельно дослідити ріст, розвиток, годівлю та поведінку цих тварин при індивідуальному утриманні.

Методи дослідження: спостереження, оцінка, порівняння, аналіз, узагальнення.

Наукова новизна: вперше проводиться спостереження за поведінкою тварин в умовах індивідуального утримання з регулюванням раціону.

Висновки:

1. Батьківщиною шиншил є Південна Америка. У 1923 році вперше була завезена шиншила в Європу, а в кінці ХХ ст. їх почали розводити як домашніх декоративних тварин.
2. Наші дослідження розпочалися у грудні 2014 року. Тварини досягли статевої зрілості. Морфометричні дані їх знаходяться в межах природних норм. Але вага самця трохи вища норми, що пояснюється зниженою актив-

ністю. Оскільки у нас лише одна самка, а шиншили полігамні тварини, тому потрібно для самця або зменшити калорійність їжі або забезпечити наявність ще кількох самок.

3. Нами розроблено раціон, а також використано спеціальний «Шиншилка колор плюс ензім» та «Роки-Шиншила». Тварини надають перевагу корму «Шиншилка колор плюс ензім». Виявлено також, що шиншили полюбують із соковитих кормів свіжі яблука, ізюм, шипшину та моркву і гризти гілочки із бруньками яблуні та верби.
4. В домашніх умовах психічний стан шиншили дещо змінюється у зв'язку з проживанням в іншому середовищі, тому ми рекомендуємо із шиншилами гратися, не голосно розмовляти, оскільки вони дуже відчувують ставлення людини до себе і можуть проявляти агресію.
5. Для забезпечення хорошого стану здоров'я тварин необхідно проводити профілактичні заходи у клітках та моціон.

Література

1. Баранцева Э. Д. Рациональные сроки отсадки молодняка шиншиллы / Э. Д. Баранцева // Сб. н-т инф. ВНИИОЗ. – Киров. – 1972. Вып. 37/39. – С. 123-127.
2. Кирис И. Б. Шиншилла / И. Б. Кирис // Сб. трудов ВНИИЖП. – Киров. – 1962. – Вып. 19. – С. 259-268.
3. Кирис И. Б. Опыт содержания шиншиллы в вольере / И. Б. Кирис // Сб. трудов ВНИИОЗ. Киров. – 1971. – Вып. 23. – С. 49-91.
4. Кирис И. Б. Размножение шиншиллы / И. Б. Кирис // Материалы к науч. конф., посвященной 50-летию ВНИИОЗ // Тезисы докладов. – Киров. – Вопросы экологии. – 1972. – Ч. 2 – С. 86-89.
5. Кирис И. Б. Материалы по эмбриональному развитию длиннохвостой шиншиллы / И. Б. Кирис // Сб. н-т инф. ВНИИОЗ. – Киров. – 1973. Вып. 40/41. – С. 97-102.
6. Новиков А. Л. И снова о пушистой шиншилле / А. Л. Новиков // Приусадебное хозяйство. – 1991. – № 6 – С.13-15.
7. Павлов Н. Р. Строение и изменчивость волосяного покрова шиншиллы / Н. Р. Павлов // Тр. 9 Междунар. конгресса биологов-охотоведов. – М. – 1970. – С. 919-922.
8. Соколов В.Е. Редкие и исчезающие животные. Млекопитающие. / В. Е. Соколов // М. Высшая школа. – 1986. – 219 с.

УДК 636.27:591.3

Зарицька М. В., студентка II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Шуплик В. В., кандидат с.-г. наук, доцент

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

РІСТ І РОЗВИТОК ТЕЛИЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ БІЛОГОЛОВОЇ ПОРОДИ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

На ріст і розвиток телиць як спадкові так і фенотипові фактори. Проте, можна виділити п'ять основних із них: генотип, умови годівлі, утримання,